

@LETIEKLEVEN

EK VELDLOPEN

MANNEN

STERK COLLECTIEF VERTOON BELOOND MET ZILVER

De lat lag hoog voor onze Belgische mannen in Antalya. Na de schitterende prestaties in Brussel vorig jaar werd opnieuw veel verwacht van Kimeli en co. Het kampioenschap langs de Turkse Riviera was echter in niets te vergelijken met het Brusselse modderfestijn. De atleten kregen immers een snelle omloop met enkele kunstmatige hindernissen voorgeschoteld. Het parcours oogde niet echt mooi en er was totaal geen sfeer langs de omloop. Toch presteerden onze landgenoten opnieuw uitstekend. Isaac Kimeli strandde, na een schitterende wedstrijd, op een ondankbare vierde plaats, maar met het team behaalden de seniores mannen een oververdiende zilveren medaille. Bij de junioren zorgde Sem Serrano met een negende plaats voor een tweede toptienplaats.

Het contrast met het EK veldlopen in Brussel kon niet groter zijn. Geen heroïsche taferelen in de modder en uitzinnige supporters die de atleten vooruitstuwden. Het parcours in het Dokuma Park oogde bovendien wat vreemd: een grasvlakte midden in de stad met kunstmatige toevoegingen zoals een zandstrook, aangelegde heuveltjes en boomstammen. De meeste Belgische atleten konden het wel waarderen en waren lovend over het parcours. In theorie zou het onze seniores mannen ook een stuk beter moeten liggen dan de zware Brusselse omloop van vorig jaar. Dat werd ook meteen duidelijk na de start. **Isaac Kimeli/OEH**, **John Heymans/RESC** en **Robin Hendrix/OEH** waren na de aanvangsronde alle drie voorin te vinden. Het ging nochtans razendsnel met de Italiaan Yemaneberhan Crippa en de Brit Hugo Milner, die aanvankelijk het tempo bepaalden. Heymans en Hendrix moesten hun snelle start iets na halfweg bekopen en zakten wat terug. Kimeli daarentegen volgde attent mee voorin.

Er vormde zich een elitegroepje met onder andere de Franse uittredende kampioen Yann Schrub, de Noorse topfavoriet Jakob Ingebrigtsen, de Zweed Andreas Almgren, de Spaanse debutant Thierry Ndikumwenayo, Crippa en Milner. In de voorlaatste ronde verhoogde Ingebrigtsen het tempo en enkel Crippa waagde het om hem even te volgen. Ondertussen was de kopgroep al uitgedund en leek de strijd om het brons te gaan tussen Kimeli en Ndikumwenayo. De Spanjaard plaatste halfweg de laatste ronde een versnelling die Kimeli onvoldoende kon beantwoorden. Er viel een gaatje van een tiental meter dat onze landgenoot niet meer kon dichten. Zijn beresterke wedstrijd werd niet beloond met een individuele medaille, want hij strandde op de ondankbare vierde plaats. Dat maakte zichtbaar veel emoties los bij hem. Zijn prestatie bood wel perspectieven voor het landenklassement en achter

hem vochten John Heymans, Robin Hendrix en **Nicolai Saké/AVLL** voor elk plaatsje.

Bij het ingaan van de laatste ronde zag het er nochtans niet zo goed uit. België stond immers vierde, op vier punten van Groot-Brittannië. Heymans en vooral Hendrix slaagden erin om nog een aantal plaatsjes op te schuiven en finishten uiteindelijk respectievelijk als 15e en 18e. Ook Nicolai Saké deed zijn duit in het zakje. Na een iets meer behouden start schoof hij geleidelijk aan naar voren en finishte op de 34e plaats. Daarmee doet hij twintig plaatsen beter dan drie jaar geleden in Dublin. Na afloop van de wedstrijd was het bang afwachten of die prestaties voldoende waren voor een teammedaille. Het antwoord was ja, want door de sterke laatste ronde van onze landgenoten schoof België op van de vierde naar de tweede plaats in het landenklassement. Na het goud van vorig jaar kregen de mannen nu dus zilver. Een schitterende collectieve prestatie van een generatie lopers die een prachtig uithangbord en inspiratiebron zijn voor aankomend jeugdige veldlooptalent.

STERKE NOAH

Bij de beloften mannen was het vooral uitkijken naar de prestatie van **Noah Konteh**. De nationaal kampioen heeft de meeste internationale ervaring van de Belgische beloften die in Antalya aan de start kwamen en hij was op eerdere EKs', vooral dan vorig jaar in Brussel, een beetje op zijn honger gebleven. De atleet van Olse Merkssem voelde zich perfect in zijn sas op de Turkse omloop. Hij startte behoorlijk snel en was de hele wedstrijd lang niet uit de top twintig weg te slaan. In het slot van de wedstrijd rukte hij zelfs nog op naar een schitterende 14de plaats. Daarmee zet hij met voorsprong zijn sterkste prestatie op het EK veldlopen neer en heeft hij uiteindelijk die uitschieter te pakken. Wetende dat Konteh ook volgend jaar nog belofte is, ligt er volgend jaar misschien nog een mooiere prestatie in het verschiet. Achter Konteh deden eerstejaars **Tristan Gevaert/HAC** en **Mathis Lievens/VAC** het ook meer dan behoorlijk. Ze waren zowat de hele wedstrijd in elkaars buurt te vinden en dat leek beiden ook de nodige bevestiging te geven. Ze bouwden hun wedstrijd zorgvuldig op en finishten respectievelijk als 36ste en 39ste. **Robbe Theeuwes/LOOI** kende een mindere dag en kwam als 60ste over de meet. Het goud in deze wedstrijd ging net als vorig jaar in Brussel naar de Brit Will Barnicoat.

SUBLEME SEM EN WILLEM

Bij de junioren jongens waren het vooral **Sem Serrano/KAAG** en **Willem Renders/**

RESC die indruk maakten. Het was voor beiden het eerste optreden op een EK veldlopen, maar ze doorstonden die vuurproef met verve. Meer zelfs, ze liepen een complexloze wedstrijd. Doordat de favorieten er aanvankelijk een tactische wedstrijd van maakten, konden zowel Serrano als Renders meeschuiven met de ruime kopgroep. Ze verstopten zich ook niet en liepen voortdurend in de top 15. Toen de wedstrijd openbarstte hadden beiden nog voldoende reserve in de tank om hun positie te verdedigen. Serrano schoof zelfs nog op naar een onverhoopte negende plaats. Eerstejaars Renders liep even later als 15de over de streep. Een indrukwekkende prestatie van beiden, die hoop geeft voor de toekomst. Daarachter streden Hugo Jeukenne/HERV en Daan Lievens/VAC voor wat ze waard waren. Ze finishten respectievelijk als 61ste en 64ste. De overwinning bij de junioren jongens ging, zoals verwacht, naar de Nederlander Niels Laros. Maar hij kreeg het niet op een dienblaadje, want de Brit George Couattie legde hem in een prangen-de slotfase het vuur aan de schenen.

Robin Hendrix, Isaac Kimeli en John Heymans. Foto: Belga

omloop, maar als veldloper moet je op alle parcours uit de voeten kunnen.”

Hugo Jeukenne/HERV (61ste junioren): “Ik zat niet zo goed in de wedstrijd, maar ik heb gestreden voor wat ik waard was. Het was mijn eerste internationaal kampioenschap en ik heb ervan genoten. Tijdens de wedstrijd liep ik bijna voortdurend in de buurt van Daan en dat gaf me wel energie.”

Sem Serrano/KAAG (9de junioren): “Vooraf had ik gezegd dat ik niet echt specifieke verwachtingen had, maar dat was vooral om de druk een beetje weg te houden. Ik zat weldegelijk met een plaats in de top dertig in mijn hoofd. Dat zou al een mooi

resultaat zijn, maar, dat het de negende plaats zou worden, had ik totaal niet verwacht. Het wedstrijdverloop was wel ideaal voor me. De favorieten liepen een eerder tactische wedstrijd en daardoor lag het tempo wel hoog maar niet te hoog. Ik kon goed meeschuiven met de ruime kopgroep en ik merkte dat ik op het einde ook nog voldoende over had om nog wat plaatsen te winnen in de sprint. Ik moet wel zeggen dat die laatste rechte lijn eindeloos leek. Ik ben heel erg trots op mijn prestatie en ook op die van mijn ploeggenoten. Ik blijf erbij dat we volgend jaar als team zullen meestrijden voor een medaille. Als je ziet dat ik negende word en dat Willem als eerstejaars zomaar even vijftiende wordt, dan mogen we zeker ambitieus zijn voor de toekomst.”

Daan Lievens/VAC (63ste junioren): “Het was niet helemaal wat ik ervan verwacht had. Vorig jaar in Brussel had ik niet mijn beste dag en vandaag haalde ik ook niet mijn normale niveau. Ik had nochtans het gevoel dat ik goed had toegewerkt naar dit kampioenschap. De eerste 200m was ik vol aan het sprinten en als je dan ziet dat al die anderen nog een heel stuk sneller lopen, dan is dat echt confronterend. Ik heb geprobeerd om mijn plaats te zoeken in de wedstrijd, maar er bleven mij maar atleten voorbijlopen. Het parcours voelde ook een stuk zwaarder aan dan de dag voordien bij de verkenning. Ik weet niet goed wat ik moet denken van mijn prestatie.”

Mathis Lievens/VAC (39ste beloften): “Ik finish net in de top veertig en daar ben ik tevreden mee. Ik heb de wedstrijd ook aangepakt zoals ik vooraf had gepland: gedurfd starten en niet te hard stilvallen. Ik

REACTIES

Willem Renders/RESC (15de junioren): “Ik denk dat ik nog nooit zo kapot geweest ben na een wedstrijd, maar ik heb er enorm van genoten. Ik had vooraf niet echt een tactiek. Ik wou gewoon meegaan met de kopgroep en zien hoever me dat zou brengen. Ik ben heel tevreden met mijn vijftiende plaats. Als eerstejaars is dat een heel mooi resultaat, zeker op dit parcours. Persoonlijk hou ik meer van een zwaardere

Willem Renders
Foto Belga

Robbe Theeuwes
Foto Belga

denk dat dit ook gelukt is. Het is natuurlijk mentaal niet gemakkelijk als je in het tweede deel van de wedstrijd door heel wat atleten wordt ingehaald, maar ik heb goed gestreden. Het hielp ook dat ik Tristan bij me in de buurt zag lopen. Het feit dat ik niet al te veel op hem moest toegeven gaf me motivatie en energie. Het parcours was wel niet helemaal mijn ding. Het is veeleer iets voor lopers met een grote foulé. Ik heb nu al een aantal EK's op de teller, maar ik blijf hopen dat er ooit eens een uitschieter volgt. Er komen nog kansen."

Noah Konteh/OLSE (14de beloften): "Het doel was vooraf om voor een plaats in de top 20 te lopen. De start verliep vrij goed en daarna vond ik snel een goeie positie. Het tempo voelde goed aan en ik probeerde zolang mogelijk met de grote kopgroep mee te gaan. Hoe langer dat lukte, hoe meer vertrouwen ik kreeg en hoe meer de adrenaline steeg. In de derde ronde ging het tempo vooraan wat omhoog en toen koos ik ervoor om mijn eigen tempo te lopen. In de laatste ronde slaagde ik er nog in om wat plaatsen op te schuiven. Dat ik uiteindelijk als 14de finishte, was fantastisch en zoveel beter dan ik had durven dromen. Weet je, de dag na het EK in Brussel vorig jaar heb ik tegen mezelf gezegd dat Antalya op alle vlakken helemaal anders zou worden. Ik wou niet opnieuw 45ste worden. Het afgelopen jaar heb ik me tijdens moeilijke momenten daaraan vastgeklampt. Dat vandaag alle stukjes samenvielen en ik de wedstrijd liep waarvan ik droomde, is gewoon fantastisch."

Tristan Gevaert/HAC (35ste beloften): "Zoals meestal heb ik vooral op gevoel gelopen. Het parcours was niet extreem

De Belgische ploeg
Foto Belga

lastig, maar het was ook niet licht beloopbaar. De hellingen vielen nog mee, maar ik vond vooral het stuk vals plat het lastigst. Ik voelde daar telkens mijn benen verzuren, maar in het stuk bergaf lukte het telkens heel goed om te recupereren. Het feit dat Mathis in de vierde ronde naast mij kwam lopen, gaf me nog dat extra beetje motivatie om nog sneller te lopen. Ik denk dat ik over het algemeen een constante wedstrijd gelopen en ik ben dan ook blij met het resultaat."

John Heymans/RESC (15de seniores): "Individueel was mijn prestatie niet goed, maar als team wel. Ik was niet naar Antalya gekomen voor een plaats in de top 20, maar het niveau hier was echt zot. Ik verwachtte wel dat de start heel snel ging zijn, maar

daarna dacht ik dat het tempo wat zou zakken om dan op het einde opnieuw de hoogte in te schieten. Niets van, het tempo is gewoon constant zo hoog gebleven. Ik ben wat gefrustreerd dat ik niet meekon met de besten, maar los daarvan is die zilveren teammedaille echt een schitterende prestatie. Zeker omdat we in de laatste ronde nog zijn opgeklimmen van de vierde naar de tweede plaats."

Robin Hendrix/OEH (18de seniores): "Ik heb echt enorm genoten van deze wedstrijd. Als je ziet wie hier allemaal aan de start stond en welke tijden op de piste deze atleten allemaal konden voorleggen. Da's geen Europees, maar echt wel mondiaal niveau. De top tien zijn allemaal lopers die onder de 13'10 lopen op de 5000m. Het was knallen van het begin tot het einde. In de aanvangsronde voelde ik me misschien iets te goed en koos ik ervoor om helemaal vooraan te gaan lopen. Dat heb ik, samen met heel wat andere atleten, in de tweede wedstrijdhelpt wat moeten bekopen. Ik wist echter dat we kans maakten op een medaille met het team en daarom heb ik me daarna ook wat gespaard voor de laatste ronde. Ik zag toen nog wat Franse en Spaanse atleten rond mij lopen en ik heb er toch nog een aantal kunnen voorbijlopen. Het was helemaal anders dan vorig jaar in Brussel, maar ik heb enorm genoten."

Nicolai Saké/AVLL (34ste seniores): "Ik denk dat ik een verstandige wedstrijd gelopen heb. Ik wist dat heel wat atleten te snel zouden starten en dat er daardoor op het einde mogelijkheden lagen om nog wat op te rukken. Da's ook exact wat gebeurd is. Na mijn 54ste plaats drie jaar geleden,

Nicolai Saké
Foto Belga

wou ik hier iets rechtzetten en met een 34ste plaats is dit ook gelukt, denk ik. Da's mijn plaats in dit veld. Als team hebben we het uitstekend gedaan. Dit is gewoon zo'n sterke generatie atleten en het is een hele eer om samen met hen te mogen lopen. Er zullen er binnenkort allicht een aantal afzwaaien, maar in de breedte zijn we zo sterk: Isaac, Robin, John, maar ook Michael Somers, de broers Bouchiki, Pieter-Jan Hannes,... die mannen hebben allemaal zoveel betekend voor het veldlopen in België. Je merkt ook dat het succes van al die atleten aanstekelijk werkt. Kijk maar naar de vrouwen die hier ook opnieuw brons pakken. Fantastisch gewoon."

Isaac Kimeli/OEH (4de seniores): "Ik was heel emotioneel na afloop van de wedstrijd. Ik was ontgoocheld over het mislopen van een medaille, maar er was ook wel wat frustratie. Alles kwam een beetje samen. Ik heb een heel moeilijke periode achter de rug. Sinds het BK in Hulshout heb ik mijn coach niet meer gehoord. Hij stuurde me zelfs geen berichtje om me succes te wensen. Dat doet heel veel pijn. We hadden onze samenwerking van meer dan tien jaar hier mooi samen kunnen afsluiten. Met de juiste begeleiding had ik hier vandaag allicht een medaille gepakt. Maar ik heb hier wel bewezen dat ik mentaal en fysiek heel erg sterk ben. Ik heb mezelf trouwens verast, want ik dacht niet dat ik ging meespelen voor de medailles. Ik zal binnen enkele dagen wel beseffen dat ik hier een zeer sterke wedstrijd gelopen heb, maar ik wil altijd beter doen en altijd sterker worden. Da's de aard van het beestje. Momenteel overheerst ontgoocheling, maar die teammedaille is ook wel mooi. Ik ga hier samen met het team van proberen te genieten."

Daan Lievens en Hugo Jeukenne
Foto Belga

De start van de belofte mannen
Foto Belga

Tibaut Vandelannoote en Eline Dalemans
Foto Belga

Tibaut Vandelannoote/HOPP (zevende Mixed Relays): "Ik heb zowat de hele wedstrijd alleen gelopen. Ik heb geprobeerd om het tempo voor mezelf zo hoog mogelijk te leggen, maar het was moeilijk. Ik ben iemand die het best tot zijn recht komt in rechtstreekse confrontaties. Als ik tegen iemand kan strijden dan kan ik altijd nog net iets meer. Het was ook mentaal niet gemakkelijk, want de Spaanse atleet lag te ver voor om me op hem te focussen en de Poolse atleet die me voorbijliep, ging te snel voor me. Ik heb geprobeerd mijn eigen wedstrijd te lopen en ik denk dat ik het goed gedaan heb. Op het einde kwam ik nog behoorlijk dicht bij de Spanjaard en de Pool en daardoor denk ik toch dat ik tevreden mag zijn. Ik heb in ieder geval genoten van de ervaring."

TEKST: Gunther Dekie

4 MONTHS
TO GO

EUROPEAN
RUNNING
CHAMPIONSHIPS
BRUSSELS » LEUVEN
MARATHON | HALF MARATHON | 10K

VROUWEN

JANA VAN LENT IMPONEERT MET STERKE VIJFDE STEK

De succesvolle editie van het EK veldlopen in Brussel vorig jaar heeft aangetoond dat het veldlopen in ons land springlevend is. Bij de atleten, van junioren tot senioren, groeit het geloof dat ze op Europees vlak opnieuw iets kunnen betekenen in het veld. Dat geldt zeker voor de vrouwen. De opdracht was om deze keer in Antalya, zonder thuisvoordeel en een uitzinnig publiek, te bevestigen. Dat was niet eenvoudig, maar onze vrouwen slaagden erin. Niet alleen schitterde Jana Van Lent met een fantastische vijfde plaats bij de senioren, ook in het landenklassement sleepten de vrouwen opnieuw een felbevochten bronzen medaille uit de brand. Bij de beloften en de junioren werd bovendien vastgesteld dat zowat alle atleten stappen in de juiste richting zetten.

grote revelaties van dit kampioenschap. Terecht, want ze hield stand naast atletes met olympische en mondiale adelbrieven. Toen Trapp eindelijk werd ingehaald, nam Battocletti het voortouw. Van Lent gaf nog steeds geen krimp en bleef in het spoor van Klosterhalfen. In de laatste kilometer viel de kopgroep eindelijk uiteen, en Battocletti bewees dat ze de beste was door met elf seconden voorsprong op Klosterhalfen te finishen. Tot op 500 meter van de finish was Van Lent nog in de running voor brons, maar uiteindelijk moest ze haar meerdere erkennen in thuisloopster Can en de Roemeense Meringor. Ze finishte bijzonder knap als vijfde, op amper drie seconden van brons. Een waanzinnige prestatie van de eerstejaarsenioren, die zelf nauwelijks kon geloven wat ze had gepresteerd.

Lisa Rooms koos voor een meer behouden start en wilde geleidelijk opschuiven. Ze had echter geen topdag en bleef de hele wedstrijd rond de twintigste plaats hangen. Ze wist echter dat Jana Van Lent meedeed voor een medaille, wat perspectieven opende voor het landenklassement. Rooms zette alles op alles om in de slotfase nog een paar plaatsen te winnen. Dat lukte, want ze finishte als 18de. Hoewel haar zesde plaats van vorig jaar niet geëvenaard werd, blijft dit een sterke prestatie. Achter haar liep Victoria Warpy ook een uitstekende wedstrijd. In vergelijking met vorig jaar legde Warpy in de aanvangsrondes meer lef aan de dag, en dat loonde. Ze hield Lisa Rooms de hele wedstrijd in het vizier en vocht voor elk plaatsje. Ze eindigde knap als 21ste en blijft gro-

Jana Van Lent
Foto Belga

Van het senioresteam dat vorig jaar brons pakte in Brussel kwamen deze keer enkel Lisa Rooms/AVLO en Victoria Warpy/DCLA opnieuw in actie. De nieuwkomers vormden echter geen verzwakking. Integendeel zelfs. Jana Van Lent/RESC, die vorig jaar zevende werd bij de beloften, had de stap naar de elite uitstekend verteerd. Dat bewees ze op indrukwekkende wijze door in Hulshout de nationale titel te pakken. Daarnaast had Roxane Cleppe/USBW ook duidelijk vooruitgang geboekt. Met de zesde plaats van Lisa Rooms en de negende plaats van Chloë Herbiet had België vorig jaar twee absolute uitschieters in Brussel. Gezien het deelnemersveld, dat in Antalya beduidend sterker was, leek het echter moeilijk dergelijke prestaties te evenaren. Maar dat was buiten Jana Van Lent gerekend. De eerstejaars durfde vooraf niet te dromen van een plaats in de top tien, maar was wel meteen op de afspraak in Antalya.

Duitse Konstanze Klosterhalfen, de Turkse Yasemin Can, de Roemeense Delvine Meringor ... en Jana Van Lent. Onze landgenote draaide probleemloos mee in het elitegroepje, wat ook bij de internationale pers niet onopgemerkt bleef. De Britse collega's beschouwden haar als een van de

De start was razendsnel, met de Franse Manon Trapp die onmiddellijk het hazenpad koos. Daarachter vormde zich al snel een groepje met internationale topatleten zoals de Italiaanse Nadia Battocletti, de

Lisa Rooms, Roxanne Cleppe, Victoria Warpy, Jana Van Lent
Foto Belga

te stappen voorwaarts zetten. Roxane Cleppe had het moeilijker en kwam nooit echt op de voorgrond. Ze bleef met een 38ste plaats wat onder de verwachtingen.

In het landenklassement was het, net als vorig jaar, razend spannend. De hele wedstrijd lang flirtten de vrouwen met de derde plaats. Het bleef echter onzeker, want in de laatste hectometers kon alles nog veranderen. Uiteindelijk flikten onze vrouwen het opnieuw: ze pakten brons en hielden gastland Turkije met twee punten achter zich. Een schitterende collectieve prestatie die eens te meer bewijst dat we als klein land toch wel iets betekenen op Europees niveau. We teren niet langer enkel op onze rijke veldloopgeschiedenis van de vorige eeuw: anno 2024 is het veldlopen nog steeds springlevend. Twee jaar op rij een teammedaille met de senioren vrouwen is gezien.

TOP 20 VOOR JULIE VOET

Julie Voet/AVR had op het BK in Hulshout met grote voorsprong de nationale titel gepakt bij de beloften. Het was dan ook uitkijken wat ze in een sterk internationaal veld kon betekenen. Ze nam deel aan haar derde EK veldlopen. In 2022 finishte ze bij de junioren als 22ste en vorig jaar werd ze in Brussel, als eerstejaarsbelofte, 34ste. Dit keer wilde ze alvast een stuk beter doen, en op een parcours naar haar hart hield ze woord. Ze startte heel snel en was na één van de vier rondes helemaal voorin te zien. Naarmate de wedstrijd vorderde, moest ze de kopgroep wat laten gaan, maar ze liep nog steeds op een voortreffelijke 14de plaats. In de tweede wedstrijd helft verstopte ze zich echter in de zandstrook, waar

Julie Voet
Foto Belga

door ze wat uit haar ritme raakte. Uiteindelijk finishte ze nog heel knap als 19de, haar beste resultaat ooit op een EK veldlopen.

De andere Belgische meisjes liepen een anonieme wedstrijd, maar waren wel op niveau. **Charlotte Van Laethem/HCO** was heel behouden gestart, maar wist in de laatste ronde nog een tiental plaatsen te winnen en finishte als tweede landgenote op de 52ste plaats. **Yana Pauwelyn/OEH** betaalde als debutante leergeld en moest een te snelle start bekopen. Ze eindigde op de 59ste plaats. **Emma D'haene/AZW** had pech: door een valpartij over de boomstammen in het begin van de wedstrijd werd ze helemaal teruggeslagen en raakte ze nooit meer in haar ritme. Een 66ste plaats was haar deel.

De overwinning bij de beloften ging verrassend naar de Britse Phoebe Anderson. In de laatste rechte lijn ging ze op en over de Finse Ilona Mononen en de Spaanse Maria Forero, die als grote favorieten waren gestart

JUNIORES OP NIVEAU

Bij de junioren meisjes waren de verwachtingen gematigd. Met **Juliette Secretin/WACO**, **Hannah Enkels/LOOI**, **Charlotte Penneman/ACW** en **Nina Van Pelt/LOOI** hadden we een heel homogeen team dat zeker zijn plaats had in Antalya. Een toptienplaats mocht en kon echter niet verwacht worden van de meisjes. Juliette Secretin, die op het BK in Hulshout ietwat verrassend de titel had behaald, voelde zich uitstekend op het snelle parcours. De EK-debutante liep een uitstekende wedstrijd, die

Charlotte Van Laethem
Foto Belga

Nina Van Pelt
Foto Belga

beloond werd met een knappe 23ste plaats.

Achter haar liepen Charlotte Penneman en Hannah Enkels voortdurend in elkaars gezelschap. Ze kwamen op dit parcours echter iets minder tot hun recht dan bijvoorbeeld in Brussel of Piëmonte. Met hun respectievelijke 28ste en 30ste plaats hadden ze allicht op iets meer gehoopt, maar ze kunnen toch terugblikken op een mooi kampioenschap. Nina Van Pelt, tenslotte, mag eveneens met trots terugkijken op haar internationale vuurdoop in het veld. Ze finishte op een degelijke 35ste plaats. De overwinning bij de junioren meisjes ging, net als vorig jaar, naar de Britse Innes Fitzgerald.

REACTIES

Charlotte Penneman/ACW (28ste junioren): "Het was anders dan mijn vorige EK's, maar toch heb ik er enorm van genoten. Ik denk dat ik een degelijke wedstrijd liep. Alleen jammer dat mijn sprint er op het einde niet helemaal uitkwam. Het was een lange laatste rechte lijn waarin je nog heel wat plaatsen kon goedmaken, maar ik heb in de sprint geen plaatsen gewonnen. Ik denk ook dat we het als ploeg heel goed gedaan hebben en daar mogen we trots op zijn."

Nina Van Pelt/LOOI (35ste junioren): "Ik vind dat ik het goed gedaan heb. Ik heb gedurfd om snel te starten en daarna heb ik mijn plaats gevonden in een groepje. Ik liep een constante wedstrijd en op het einde ben ik nog een tweetal plaatsen opgeschoven. Ik vond het parcours heel leuk. Ik

Charlotte Penneman
Foto Belga

Juliette Secretin (tweede van rechts) en Hannah Enkels (links)
Foto Belga

hou niet zo van modder en de afwisseling met de verschillende hindernissen was echt mijn ding."

Hannah Enkels/LOOI (30ste junioren): "Vorig jaar ben ik 22ste geworden en het was mijn doel om dit jaar nog beter te doen. Zeker omdat mijn voorbereiding een stuk beter was verlopen dan vorig jaar. Jammer genoeg is het niet gelukt, maar daarin heeft het parcours natuurlijk wel een rol gespeeld. In Brussel lag het tempo door de modder een heel stuk trager en ik hou sowieso meer van het zwaardere werk. De combinatie van de snelheid en de hindernissen maakte het voor mij veel zwaarder en lastiger. Al bij al ben ik tevreden. Ik heb alles gegeven en heb mezelf niets te verwijten. Het is bovendien mijn tweede

beste resultaat op een EK veldlopen."

Juliette Secretin/WACO (23ste junioren): "Vooraf had ik tegen mijn coach gezegd dat ik risico's zou nemen. Ik wou niet finishen met het gevoel dat ik ergens iets had laten liggen en dat ik misschien beter kon gedaan hebben. Ik denk dat dit meer dan gelukt is. Ik ben heel erg snel gestart, maar iets over halfweg kreeg ik het lastig. Ik zag toen Charlotte in mijn buurt lopen en dat gaf me de mentale kracht en energie om te blijven doorgaan. Uiteindelijk slaagde ik erin om in de sprint nog een aantal plaatsen goed te maken en dat deed heel veel deugd. Vooraf wist ik niet wat ik mocht verwachten. Top dertig was mooi geweest, maar een 22ste plaats daar had ik nooit van durven dromen. Ik had vooraf een aantal tips gekregen van mijn clubgenoten, zoals Ruben Querinjean. Hij heeft dat allemaal al een aantal keer meegemaakt en zijn raadgevingen zijn waardevol gebleken."

Emma D'Haene
Foto Belga

Charlotte Van Laethem/HCO (52ste junioren): "Ik denk dat ik iets te traag gestart ben en dat ik een beetje te veel op reserve heb gelopen. De laatste tijd heb ik het wat moeilijk om diep te kunnen gaan en dat merkte ik vooral in de tweede en derde ronde. Dat kroop ook een beetje in mijn hoofd en ik begon iets te veel na te denken en te twijfelen. Gelukkig kwam ik er op het einde van de wedstrijd wat door en kon ik nog een tiental plaatsen goedmaken."

Julie Voet/AVR (19de beloften): "Ik heb een gedurfde wedstrijd gelopen en daar ben ik trots op. Ik voelde me heel erg goed en liep aanvankelijk helemaal voorin. De eerste drie ronden kon ik goed volgen, maar jammer genoeg verstopte ik me daarna in de zandstrook. Daardoor raakte ik

wat uit mijn ritme en verloor ik een aantal plaatsen. We zaten met heel wat atleten heel dicht op elkaar en ik ben vooral heel blij dat ik in de laatste lange rechte lijn niemand meer heb moeten laten voorgaan. De eindsprint is namelijk nooit echt mijn sterkste onderdeel. Dit is mijn beste resultaat op een EK tot nu toe en daar ben ik heel tevreden mee.”

Emma D’Haene/AZW (66ste beloften): “Ik ben jammer genoeg gevallen in de eerste ronde. Ik had vooraan mijn spikes wat langere pinnen gezet en bij de eerste passage over de boomstammen ben ik blijven haperen. Ik ben onmiddellijk terug rechtgestaan en terug beginnen lopen, maar ik was mijn ritme kwijt en ik heb het ook niet meer teruggevonden. Jammer, want ik zat in een leuk groepje. Door die valpartij viel ik helemaal alleen en dan duurt zo’n wedstrijd wel erg lang. Ik wou absoluut beter doen dan vorig jaar en dat zat er ook zeker in. Maar goed, ik heb doorgebeten en heb niet opgegeven. Da’s het allerbelangrijkste.”

Yana Pauwelyn/OEH (59ste beloften): “Het was mijn allereerste internationaal kampioenschap en ik vond het heel moeilijk om de juiste tactiek toe te passen. Ik had me voorgenomen om niet te snel te starten, maar ik maakte toch die fout. In de tweede wedstrijdhelpelt heb ik dat moeten bekopen en zakte ik toch behoorlijk terug. Het niveau is zoveel hoger dan ik gewoon ben. In België loop je vaak alleen vooraan en dan kun je gemakkelijk wat temporiseren. Hier kon dat niet, want het

De beloften vrouwen
Foto Belga

bleef voortdurend snel gaan. Toch heb ik er enorm van genoten en het smaakt naar meer.”

Lisa Rooms/AVLO (18de seniores): “Ik had niet mijn beste dag, maar ik heb echt gelopen voor die teammedaille. Ik had goed in het oog dat Jana vooraan een topprestatie aan het leveren was en ik wist ook dat Victoria niet ver achter mij liep. Ik besefte heel snel dat een teammedaille opnieuw mogelijk was. Schitterend dat we hier opnieuw brons pakken. Wat mijn persoonlijke prestatie betreft, ben ik best tevreden. Vorig jaar was uitzonderlijk, maar los daarvan is een 18de plaats gewoon een heel goed resultaat. Het is trouwens mijn

tweede beste prestatie ooit op een EK veldlopen. De top tien was buiten categorie, maar daarachter lag het allemaal heel dicht bij elkaar.”

Jana Van Lent/RESC (vijfde seniores): “Het niveau was zo ontzettend hoog en bij het bekijken van de deelnemerslijst, dacht ik oprecht dat een toptienplaats veel te hoog gegrepen was. Het feit dat ik meeliep met de top en dat ik zelfs tot helemaal op het einde nog meespeelde voor een medaille, is echt compleet zot. Tijdens de wedstrijd moest ik proberen om zo rustig mogelijk te blijven, want naarmate de wedstrijd vorderde, voelde ik ook dat ik voor een dichte ereplaats liep. Ik kan nauwelijks geloven dat ik in dit deelnemersveld vijfde geworden ben en dat ik op luttele seconden van het brons strandde. Daarnaast is die teammedaille ook echt zalig. We zijn als team zo sterk en dat bewijzen we opnieuw, voor het tweede jaar op rij. We zijn een klein landje, maar we hebben zoveel in onze mars. Een fantastische prestatie van het hele team.”

Victoria Warpy/DCLA (23ste seniores): “Ik ben heel erg trots op mezelf. Ik voelde dat ik deze keer echt in de wedstrijd zat, veel meer dan vorig jaar. Dat was ook mijn doel: echt meestrijden en niet gewoon maar volgen. Ik wou de lijn van het BK in Hulshout doortrekken en dat is gelukt. Ook toen ik het lastiger kreeg, ben ik blijven doorknoken. Ik heb deze winter een aantal serieuze stappen voorwaarts gezet en dat heb ik vooral te danken aan mijn nieuwe coach Tom Verhaeghen. Hij heeft me dat laatste zetje gegeven dat ik nodig had om dit niveau te bereiken.”

Yana Pauwelyn
Foto Belga

Roxanne Cleppe
Foto Belga

TEKST: Gunther Dekie

MIXED RELAYS

GEMENGDE GEVOELEN BIJ ZEVENDE PLAATS

In een bijzonder sterk bezette Mixed Relays knokte het Belgische kwartet zich naar een zevende plaats. Verdienstelijk, aangezien er een paar sterkhouders ontbraken. De Belgen waren heel de race op achtervolgen aangewezen, maar ze kwamen uiteindelijk niet gek veel tekort voor de top vijf.

VLNR: Ziad Audah, Mariska Parewyck, Eline Dalemans, Tibaut Vandelannoote
Foto Belga

Sinds de Mixed Relays werd toegevoegd aan het programma van het EK veldlopen, vaardigde België steeds een team af met wisselend succes. De beste prestatie dateert van 2021, toen ons land in Dublin met Elise Vanderelst, Vanessa Scaunet, Ruben Verheyden en Stijn Baeten brons bemachtigde. Het moet gezegd dat het niveau van de Mixed Relays jaar na jaar stijgt. Steeds meer landen beginnen het event te appreciëren en zien een kans om een medaille te veroveren. Spanje, Italië, Frankrijk en Groot-Brittannië staken er met kop en schouders bovenuit. Onder de deelnemers bevonden zich meerdere atleten die afgelopen zomer ook op de Olympische Spelen aanwezig waren. Dan weet je dat het moeilijk wordt. Ziad Audah/RIWA, Mariska Parewyck/EA, Eline Dalemans/AVLO en Tibaut Vandelannoote/HOPP zijn degelijke atleten en kunnen op de korte cross met de Europese subtop wedijveren, maar op dit EK leek een vijfde plaats het hoogst haalbare. Het blijft natuurlijk veldlopen, maar in Antalya was de wedstrijd voor onze landgenoten al voorbij voordat die goed en wel begonnen was.

Ziad Audah, die vorig jaar nog indruk maakte door in Brussel als eerste het aflossingslintje door te geven, kende een totale offday. Na een degelijke start viel hij in het tweede deel van zijn wedstrijd helemaal terug. Hij kwam pas in voorlaatste positie de laatste rechte lijn in, met een serieuze kloof op de kopgroep. Mariska Parewyck liep voor wat

ze waard was en rukte op naar de achtste plaats. Vervolgens kwam Eline Dalemans, die eveneens een sterke wedstrijd liep. Ze schoof nog een plaatsje op en lanceerde slotloper Tibaut Vandelannoote in zevende positie. Ook de West-Vlaming moest vooral een wedstrijd tegen zichzelf lopen. Hij liep zowat de hele tijd geïsoleerd en, hoewel hij naar het einde toe nog behoorlijk dicht bij de Spanjaarden en de Polen kwam, bleef het bij een zevende plaats. Niet het verhoopde resultaat, maar een blik op de tussentijden liet zien dat Mariska, Eline en Tibaut allemaal de vijfde tijd in hun

COVER Jana Van Lent en Lisa Rooms
Foto Belga

reeks hadden laten noteren. Individueel hebben ze dus goed gelopen. Een estafette win je of verlies je echter als team. Niemand kan Ziad Audah iets kwalijk nemen, want een offday kan iedereen overkomen. Elke ervaring, goed of slecht, maakt je immers als atleet beter en sterker. De overwinning ging naar Italië, dat in een prangende sprint Frankrijk en Groot-Brittannië afhield.

REACTIES

Ziad Audah/RIWA: "Ik weet niet wat er scheelde. Het liep totaal niet. Het is al een aantal weken dat mijn benen heel moe aanvoelen. Ook op het BK had ik daar al last van, maar daar slaagde ik erin om me op het einde van de wedstrijd te herpakken. Nu ging dat totaal niet. Tijdens de eerste wedstrijdhelpthelt kon ik nog volgen, maar toen de wedstrijd openbarstte, kon ik niet reageren. Ik zoek geen excuses, maar het ging vandaag totaal niet. Op zo'n parcours moet ik normaal goed mijn mannetje kunnen staan. Misschien ben ik overtraint, ik weet het niet. Het is heel erg jammer. Voor mezelf en zeker voor het team, want de anderen hebben het wel uitstekend gedaan."

Mariska Parewyck/EA: "Ik heb gedaan wat ik kon, maar eigenlijk zaten we de hele wedstrijd al in een verloren positie. Ik denk dat ik als voorlaatste het bandje kreeg van Ziad en ik heb dan wel een drietal atleten ingehaald, maar het was moeilijk. We zaten nooit in de wedstrijd en konden op geen enkel moment meestrijden. We moeten ook eerlijk zijn. Elk van de teams die aan de start stond heeft een olympische atleet in de ploeg en wij niet. Ik denk dat een vijfde plaats in de buurt van het Nederlandse team op zich mogelijk was geweest."

Atletiek Vlaanderen vzw

@letiekleven 45

Donderdag 12 december 2024

FOTO'S: Belga

TEKST: Gunther Dekie

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, website, mail, fotokopie of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van de uitgever. Teksten en foto's blijven eigendom van de auteur en fotograaf.